

ንሥር

ክፍል ሁለት

ንሥር ሳይፈትን አያምንም፤ አይተማመንምም። ሴቷ ንሥር ባል ማግባት ስትፈልግ አንድ እንጨት ታነሣና ወንዱ እየተከተላት ወደ ላይ ትመጥቃለች። እስከ ሰማይ ጥግ ከደረሰች በኋላም ያንን እንጨት ትለቀቀለች። ያን ጊዜ ወንዱ እንጨቱ መሬት ከመድረሱ በፊት በፍጥነት በመወርወር መያዝና ለሴቷ መልሶ ማምጣት ይጠበቅበታል። ሴቷም እንጨቱን ተቀብላ እንደገና ወደ ቀጣዩ ክፍታ ትመጥቅና እንጨቱን መልሳ ትጥለቀለች። አሁንም ወንዱ ንሥር ከእንጨቱ የውድቀት ፍጥነት ቀድሞ ያንን እንጨት በመያዝ ለሴቷ ማቅረብ ይጠበቅበታል። እንዲህ ያለው ፈተና ወንዱን ለሰዓታት ያህል ይጠብቃል። ክፍታው እየጨመረ፤ እንጨቱም ይበልጥ እየተወረወረ ይሄዳል። ሴቷ ንሥር ወንዱ ንሥር ፈጣንና የተወረወረለትን ለመያዝ ያለውን ቆራጥነት እስክታረጋግጥ ድረስ ፈተናው ይቀጥላል። በመጨረሻም ቆራጥና ፈጣን፣ ማንኛውም ችግር የማይበግረው መሆኑን ስታረጋግጥ ባልነቱን ትፈቅድለታለች።

ንሥርም እንዲህ ትልሃለች፡- በግላዊ ሕይወትህ፣ በንግድህም ሆነ በሌላው ኑሮህ ከሰዎች ጋር መወዳጀት፣ አብሮ መሥራትና መንገድ መጀመር ያለብህ ለዓላማቸው ምን ያህል ጽኑና ቆራጥ፣ ትጉና አይበገሬ መሆናቸውን አረጋግጠህ መሆን አለበት። ሳታረጋግጥ መግባት ትርፉ ፀፀት ነው። እንኳን ሌሎችን ራስህንም ለአዲስ ተልዕኮ ከማሠማራትህ በፊት ፈትነው።

ንሥር በሕይወቱ የሚመጡ ለውጦችን እንደመጡ በአጋጣሚ አይቀበላቸውም። ተዘጋጅቶና ዐቅዶ እንጂ። ሴቷ ዕንቁላል የመጣያ ጊዜዋ ሲደርስ ባልና ሚስቱ ዕንቁላል ለመጣያ ምቹና ተስማሚ የሆነውን ቦታ ያፈላልጋሉ። ያ ቦታ ማንኛውም ዓይነት ጠላት የማይደርስበት፣ ከክፍታዎች ሁሉ በላይ የሆነና ከማንኛውም ዓይነት አደጋ ራስንና ልጆችን ለመከላከል የሚመች መሆን አለበት። ቦታው በባልና ሚስቱ ከተመረጠ በኋላ ወንዱ ወደ መሬት ወርዶ እሾህ ለቅሞ ወደ ተራራው ንቃቃት ያመራል። በዚያም ይደለድለዋል። ከዚያም ለሁለተኛ ጊዜ ወርዶ አስፈላጊ የሆኑትን እንጨቶች ሰብስቦ ወደ

ንቃቃቱ ይመጣና በእሾሁ ላይ ይረመርመዋል። እንደገና ለሦስተኛ ጊዜ ወደ ምድር ይመለስና እሾህ ሰብስቦ ወደ ጎጆው ያመራል፤ በእንጨቱም ላይ ይረበርበዋል። ለአራተኛ ጊዜ ወደ መሬት ተመልሶም ለስላሳ ሣር ያመጣና በእሾሁ ላይ ያነጥፋል። በአምስተኛ ጉዞውም እሾህ አምጥቶ በሣሩ ላይ ያደርጋል። በስድስተኛ ጉዞውም በእሾሁም ላይ ሣር ይነሰንሳል። በመጨረሻውና በሰባተኛ ሥራው ላባዎቹን በመካከል ላይ ያደላድላቸዋል። በጎጆው ዙሪያ የተደረገው እሾህም ዙሪያውን ከጠላት ያጥርለታል።

እነሆ ንግሥት እንዲህ ይልሃል፡- ምንጊዜም ለለውጥ ራሱን አዘጋጅ። ነገሮች ድንገት እንዲደርሱብህ ዕድል አትስጣቸው። አስበህ፣ ተዘጋጅተህ፣ ወስነህ፣ ሂሳብ ሠርተህ እንጂ። ኑሮህ በድንገቱና በአጋጣሚ የተሞላ አይሁን። የቻልከውን መጠን ያህል ተዘጋጅ እንጂ። መጽሐፉስ «ተዘጋጅታችሁ ተቀመጡ» አይደል የሚለው። ለማደግ ተዘጋጅ፣ ለመማር ተዘጋጅ፣ ለጓደኝነት ተዘጋጅ፣ ለማግባት ተዘጋጅ፣ ለመውለድ ተዘጋጅ፣ አዲስ ሥራ ለመሥራት ተዘጋጅ፣ ቤት ለመሥራት ተዘጋጅ፣ መኪና ለመግዛት ተዘጋጅ፣ ለምትለውጣቸው ነገሮች ሁሉ ቅድመ ዝግጅት ይኑርህ።

ንግሥት ትዳሩን በእኩልነት ነው የሚመራው። ወንዱ ንግሥት ጎጆውን ሠርቶ ሲጨርስ ሌቷ ወደ ጎጆው ትገባና ዕንቁላል መጣል ትጀምራለች። ትዳርን በእኩልነት ነው የሚመሩት። እርሷ ዕንቁላል ስትጥል እርሱ ደግሞ አካባቢውን ከጠላት ይጠብቃል። ወደ መሬት እየተመለሰም ምግብ ይሰበስባል። ልጆችን መመገብ፣ ማሳደግ፣ በረራ ማለማመድ፣ ከጎጂቸው ርቀው እንዲያድኑ ማሠልጠን የሁለቱም የጋራ ኃላፊነት ነው። ድርሻ ይካፈላሉ እንጂ አንዱ የበላይ አንዱ የበታች አይሆኑም።

ስለዚህም ንግሥት እንዲህ ይልሃል፡- ትዳር የእኩልነት ጉዞ ነው። የሥራ ድርሻ ክፍፍል እንጂ የበታችና የበላይ ክፍፍል አይኖረውም። ሁሉም የችሎታውንና የተፈጥሮውን የሚያደርግበት፣ የጋራ ኃላፊነት የሚወሰድበት ቤት ነው ትዳር።

ንግሥት ልጆቹን ደስታንም መከራንም ያስተምራቸዋል። የንግሥት ጫጭቶች አምሮና ደኅንነቱ ተጠብቆ በተሠራው ጎጆ ይፈለፈሉና ወላጆቻቸው እየመገቧቸው እዚያ ጥቂት ያድጋሉ። ለዐቅም ንግሥት ሲደርሱ የምቻቱ ድልቅቂያ ያበቃና ሴቷ ንግሥት ጫጭቶቹን ከጎጆዋ እያወጣች ዐለቱ ላይ ትጥላቸዋለች። ጫጭቶቹ በፍርሃት ይዋጡና ተመልሰው ወደ ጎጆው እየዘለሉ ይገባሉ። ይህ እንግዲህ ማድፋፈሪያ ነው። የማያድሩበት ቤት አያመሻሹበትም ይባል የለ። ሰው እናትና አባቱን ይተዋል የሚለው በእነርሱም መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሊኖር ይችላል ማን ያውቃል። ለጥቂት ጊዜያት እንዲህ ታለማምዳቸውና በቀጣዩ ጊዜ ከጎጆው አውጥታ ወደ ዐለቱ በመጣል የጎጆውን ለስላሳውን ክፍል ታነሣባቸዋለች። እነርሱም እንደለመዱት ወደ ጎጆው ሮጠው ዘለው ሲገቡ እሾሁ ይቀበላቸዋል፤ ያቆስላቸዋል፤ ያደማቸዋልም። እነርሱም እንዲያ የሚወዷቸው እናትና አባታቸው ለምን እንደሚያስቃዩዋቸው ግራ እየገባቸው ወደ ዐለቱ ተመልሰው ይወጣሉ።

ከጎጆው ውጭ በአድናቆት መቆማቸውን የምታየው አናታቸው ከዐለቱ ገፋ ታደርጋቸውና አየር ላይ እንዲንሳፈሩ ትለቃቸዋለች። ለመጀመሪያ ጊዜ አየሩን የቀዘሩት ጫጭት ንግሥት በፍርሃትና በድንጋጤ ተውጠው ወደ ታች ሲወረወሩ አባታቸው ይመጣና ከመውደቃቸው በፊት ቀልቦ በትከሻው ተሸክሞ ወደ ዐለቱ ያወጣቸዋል። እነርሱም በደስታ ይዋኛሉ። እናት ስትወረወር፣ አባት በአየር ላይ ሲቀልብ፣ ልጆችም ሲወረወሩና ሲጨነቁ፣ አባታቸው ሲቀልባቸው ሲደሰቱ ጥቂት ጊዜያት ያልፋሉ። በአካል እየጠነከሩ፣ ከመከራውም ከደስታውም እየተማሩ፣ አካባቢውንም እየለመዱት ይሄዳሉ። በመጨረሻም ራሳቸውን ችለው ይበራሉ። ከወላጆቹ ጋር ኖሮ የሚያረጅውን ቢያዩ ኖሮ ንግሥት ምን ይሉ ይሆን?

ለዚህ ነው ንግሥት እንዲህ የሚለው፡- ለልጆቻችን ከልክ ያለፈ ክብካቤ መስጠት የትም አያደርሳቸውም። መከራውንም፣ ችግሩንም፣ ፈተናውንም፣ ትግሉንም፣ ተግዳሮቱንም እንዲለምዱት ማድረግ አለብን። አፈር አይንካህ፣ የፈሰሰ ውኃ አታቅና፣ ማንም በክፉ አይይህ፣ እንደ ዕንቁላል ትሰበራለህ፣ እንደ መስተዋት ትሰነጠቃለህ እያሉ ነገ በእውኑ ዓለም የማያገኙትን ቅንጦትና ምቹት ብቻ ማሳየቱ የትም አያደርሳቸውም። እሾሁንም፣ ዐለቱንም፣ መወርወሩንም፣ መውደቁንም፣ መታገሉንም፣ ማሸነፉንም ይልመዱት። ነገን በጥቂቱ ዛሬ እናሳያቸው። የሚወዱን ሰዎች ማለት የሌለ ገነት ፈጥረው የሚከባከቡን ማለት ብቻ አይደሉም። ሰው መሆን ለሚያጋጥመው ተግዳሮት ሁሉ ዝግጁ እንድንሆን የሚያደርጉን እንጂ። ቤት ሣርና ላባ ብቻ ሳይሆን እሾህም ሊኖረው ይገባል።

ንግሥት ሲዳከም የት መሄድ እንዳለበት ያውቃል። ንግሥት ሲዳከም ላባዎቹ ደካሞች ይሆናሉ። እንደቀድሞው በፍጥነት እንዲበር፣ ወደ ላይም እንዲመጥቅ አያስችሉትም። እንደ በረቱ መዝለቅ የለ። ጉልበቱ ሲደክም፣ ላባው ሲጮጭና የሞት ሽታ ሲሸተው፣ ጉልበቱ ሳይከዳው በፊት ወደ አንድ ማንም ወደማይደርስበት የተራራ ጫፍ ያመራና በንቃቃቶቹ መካከል ጎጆ ሠርቶ ይቀመጣል። እዚያ ምግቡን አከማችቶ ያርፋል። የጽሞና ጊዜም ይወስዳል። የተረፉትን ላባዎቹን እየነጨ መለመላውን ይቀራል። ቀስ በቀስም አዲስ ላባ ያበቅላል። ኃይሉም እንደ ጥንቱ ይታደባል። ያን ጊዜ ወደ ቀድሞ ኑሮው በአዲስ ጉልበትና በአዲስ መንፈስ ይመለሳል።

እናም ንግሥት እንዲህ ይልሃል፡- ጉልበትህን መንፈስህ፣ ሐሳብህን የማመንጨት ዐቅምህ ሲዳከም ዝም ብለህ አትናውዝ፤ እስከትደከርትም አትሟዘዝ። ነገሮች እንጨት እንጨት ሲሉህ፣ የማስቲካው ቃና ሲያልቅ፣ የሸንኮራው ጣዕም ሲሟጠጥ ደኅና ነኝ እያልክ ራስህን አትሸንግል። ይልቅ የት መሄድ እንዳለብህ አስብ። የጽሞና ጊዜ ውሰድ፤ ለአእምሮህ ምግብ የሚሆኑህን ሰብስብና መንን። የማሰቢያ፣ የማሰላሰያም ጊዜ ውሰድ። የድሮ ሐሳቦችህን እንደ ላባዎቹ ነቃቅል። በቃኝ በል። ጊዜ ወስደህ ካሰብክ፣ ካነበብክ፣ ከመረመርክ፣ ካሰላሰልክ፣ ካወጣህና ካወረድክ አዳዲስ መንገዶች፣ አዳዲስ ሐሳቦች፣ አዳዲስ ነገሮች፣ አዳዲስ አመለካከቶችን ማብቀል ትችላለህ። ያን ጊዜ በአዲስ ጉልበት እንደገና ለመመለስ ትበቃለህ።

እንደ ሰው ብትፈጠርም እንደ ንግሥት ኑር።
(መረጃ የሰጠኝን የሲያትሉን ኃይል አየሱስ አመሰግነዋለሁ)

© ሁለቱም ክፍሎች በአዲስ ጉዳይ መጽሔት ላይ ወጥተዋል